

**Одеський національний політехнічний університет
Навчально-консультаційний центр
«Педагогічна майстерність»**

**ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ
ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ**

**Збірник статей
викладачів – слухачів
курсів підвищення кваліфікації**

**Науковий керівник:
д.пед.н., проф. А.В. Семенова**

**Одеса
2018**

ЗМІСТ

Семенова А.В. Курси підвищення кваліфікації викладачів ОНПУ - практична реалізація концепції ціннісного виміру досвіду суб'єктів педагогічної дії (замість передмови)	3
Бекетова О.А. Способи управління психічним станом в педагогічній діяльності	14
Бориц О.А. Режисура початкового етапу заняття	19
Головачова О.В. Динаміка функцій педагога в сучасному навчально-виховному процесі вищої школи	32
Дікусар К.В. Педагогічне спілкування як діалог	41
Кльонова І.В. Майстерність педагога в створенні ситуації успіху для студентів у процесі навчання	48
Ковалик О.А. Мотивація професійної діяльності сучасного педагога	58
Ковальова О.М. Педагогічний імідж як інструмент рішення педагогом професійних завдань	67
Корнієнко К.В. Ідеал педагога на сучасному етапі розвитку суспільства	77
Мельник С.В. Комунікативна спрямованість реакції педагога на затримку відповідей студента	84
Цымбал І.П. Пути преодоления барьеров в педагогическом общении	92
Шалімов М.О. Майстерність А.С.Макаренка у використанні прийомів педагогічного впливу на вихованців	102
Шаповалов І.П. Вплив емоцій на процес навчання	115
Шилов В.П. Пристрій для класифікації екстремумів випадкового процесу: методика вивчення	124
Щокіна О.П. Природа педагогічного таланту	129
Янушевич І.А. Викладання філософії англійською як додатковий фактор посилення ефективності прийомів та методів формування творчої уяви педагога і студента на заняттях з філософії	135

**ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ АНГЛІЙСЬКОЮ ЯК ДОДАТКОВИЙ
ФАКТОР ПОСИЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРИЙОМІВ ТА МЕТОДІВ
ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ УЯВИ ПЕДАГОГА І СТУДЕНТА
НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЛОСОФІЇ**

І. А. Янушевич

*доцент кафедри філософії
та методології науки ОНПУ*

Наразі актуальним є питання про узгодження формату освітньої програми України із зразками цивілізованих країн, що входять в єдине європейське співтовариство. Шляхом реформування української освіти зокрема є збільшення академічної мобільності між європейськими країнами, і зрештою підвищенні конкурентоспроможності кожного студента на ринку праці. Українські студенти стали частіше брати участь в міжнародних конференціях і семінарах, проводити частину свого навчання закордоном. Кількість студентів і викладачів, що виїжджають в країни європейського співтовариства для обміну досвідом, поступово зростає.

Ще одним важливішим шляхом узгодження української та західної систем освіти стає спроба української освіти сконцентруватися на розвитку інтелектуальної сфери особистості, зокрема, на культивуванні критичного, творчого мислення того, хто навчає, а також того, хто навчається. Сучасний випускник вузу повинен вміти критично оцінювати, систематизувати інформацію, приймати самостійні рішення, і цю здатність в ньому повинен вміти розвинути педагог. Розвиток творчого та критичного мислення в вузах західних країн – теоретично обґрунтований, планомірний, керований процес. Українська сфера освіти в сучасних умовах робить спробу проаналізувати західний та вітчизняний досвід, щоб адаптувати його до вимог сучасного українського суспільства, застосувати отримані знання та вміння у вітчизняній професійній освіті [1].

Внаслідок глобальних змін в суспільстві, як в Україні, так у всьому світі, змінилася і роль іноземної мови в системі освіти, і з простого навчального предмета вона перетворилася в базовий елемент сучасної системи освіти, в засіб досягнення професійної реалізації особистості. Сучасна система вивчення іноземної мови, згідно з новою мовною політикою, характеризується тим, що, по-перше, практичне володіння іноземною мовою стало нагальною потребою широких верств суспільства, і, по-друге, загальний соціальний контекст створює сприятливі умови для диференціації вивчення іноземної мови. З реалізацією нової мовної політики пов'язано створення гнучкої системи вибору мов і умов їх вивчення, а також варіативної системи форм і засобів навчання, що відображають сучасний стан теорії і практики навчання предмету.

Крім того, постійне вдосконалення знань іноземних мов вносить свій внесок в процес розвитку критичного, творчого мислення людей, які залучені в процес навчання. Володіючи величезним виховним, освітнім і розвиваючим потенціалом, іноземна мова може реалізувати його лише в ході здійснення практичної мети навчання, тобто тільки в тому випадку, якщо педагог і студент в процесі іншомовної комунікативно-пізнавальної діяльності розширюватиме свій загальноосвітній кругозір, розвиватиме своє мислення, пам'ять, почуття і емоції; якщо в процесі іншомовного спілкування будуть формуватися соціально-ціннісні якості особистості: світогляд, моральні цінності і переконання, риси характеру людини. Створюючи додатковий «вікно» у світ, іноземна мова служить засобом поповнення палітри знань в різних сферах життя, науки, мистецтва, і з цієї точки зору сприяє руйнуванню стереотипів і штампів індивідуального мислення.

Безпосередньо аналізом і розвитком усіх форм людського мислення, а також формуванням критичного, творчого мислення, займається філософія. Про творче мислення вперше заговорили ще стародавні греки. Давньогрецький філософ Платон вважав, що інтелект (нус) – це те, що відрізняє людську душу від тваринної. Нус – надіндивідуальне по природі творче начало, що прилучає людину до божественного світу. Аристотель протиставив поняття нус поняттю

інтелекту, що має «земне» походження. Цей вид інтелекту мав нетворчий, розсудковий характер. Надалі в німецькій класичній філософії обидва типи інтелекту були відтворені спочатку І. Кантом і потім В.Ф. Гегелем. Божественний за своєю природою, критичний, творчий тип інтелекту стали називати розумом, а другий – розсудком.

Мислення сучасної людини відрізняється від мислення людини, що жила лише кілька десятиліть років тому, саме розсудливістю (від слова «судити», «знати за думкою»), а не розумністю (від слова «знати по істині»). Це відбувається тому, що розвиток інформаційних технологій призводить до все більшої залежності людини від засобів масової інформації, від каналів її передачі і трансляції. Таким чином, простий неупереджений роздум над інформаційними фактами вже здається сучасній людині чимось неможливим, а часом навіть непотрібним, для деяких людей – небезпечним. Більшість штучно створених джерел інформації відображають не реальність яка існує, а ту версію реальності, яка найбільш зручна, функціональна і яку можна вигідно продати. Вони формують новий тип мислення «середньої людини», що володіє фактором абсолютної довіри до джерела і абсолютної неупередженістю в сприйнятті наданої інформації. Так відбувається нав'язування цінностей, установок, цілей життя, тобто маніпуляція світоглядом.

Велике значення в протидії маніпуляціям зі свідомістю молодого покоління відіграє діюча модель вищої освіти, а також та роль, яка в цій моделі приділяється такому предмету як філософія, яка сама по собі є знанням, що апелює до рефлексії свідомості, до її евристичного стану. Викладання філософії англійською – це додатковий фактор, що сприяє всебічному розвитку інтелектуальної сфери особистості, оскільки сама по собі англійська мова є найбільш адекватним виразним засобом рефлексії в філософському дискурсі. Про такі властивості англійської мови пишуть не тільки лінгвісти і філософи [2]. Про можливість за допомогою лінгвістичних практик з англійськими (в тому числі філософськими) текстами посилювати творчу складову розумової діяльності учнів говорять і самі педагоги. Окремі аспекти

творчої діяльності учнів в процесі вивчення самої англійської мови та окремих предметів іноземною мовою розглянуті в статтях Н.В. Убогої та ін., а також теорією розвиваючого навчання [3].

У цілому більшість авторів, працюючих над проблемою розвитку творчого потенціалу учнів шкіл та ВНЗ, пропонують дванадцять стратегій, які можуть бути покладені в основу навчання творчому мисленню в ВНЗ на будь-якому навчальному предметі. Використовуючи ці стратегії – принципи, викладач не тільки зможе збільшити ймовірність розкриття творчого потенціалу своїх студентів, але і посилити креативне начало в самому собі [4]; [5]; [6]. Це такі принципи як:

- бути прикладом для наслідування;
- заохочувати сумніви, що виникають по відношенню до загальноприйнятих припущень і допущеннях;
- дозволяти робити помилки;
- заохочувати розумний ризик;
- включати в програму навчання розділи, які дали б студентам продемонструвати свої творчі здібності, проводити перевірку засвоєного матеріалу таким чином, щоб в студентів була можливість їх застосування
 - заохочувати вміння знаходити, формулювати та ігнорувати проблему;
 - заохочувати і винагороджувати творчі ідеї та результати творчої діяльності;
- надавати час для творчого мислення;
- заохочувати терпимість до невизначеності та незрозумілості;
- підготувати до перешкодам, що зустрічаються на шляху творчої особистості;
- стимулювати подальший розвиток;
- знайти відповідність між творчою особистістю і середовищем.

Разом з тим, аналіз даних робіт з метою визначення творчої продуктивності використання іноземних мов у викладанні окремих предметів у ВНЗ дозволив виявити ряд протиріч між:

– зростаючими вимогами до розвитку творчих здібностей студентів і педагогів і щодо вузької спрямованості реального використання англійської мови, орієнтованого переважно на досягнення приватних дидактичних цілей;

– зростаючими можливостями використання комп'ютерів в проектуванні і застосуванні ефективних технологій розвитку творчих здібностей і відсутністю відповідних систем в навчанні окремих предметів англійською мовою;

– значною кількістю розробок в області інформаційних технологій і їх недостатньою методичною завершеністю стосовно навчання окремих предметів англійською мовою в контексті розвитку творчих здібностей учнів.

Виявивши через аналіз протиріч безперечні пріоритети розвитку творчих здібностей студентів, розглянемо деякі окремі прийоми, розраховані на застосування при вивченні окремих тем з курсу «Філософія», у тому числі на англійській мові, для студентів ВНЗ. При цьому зауважимо, що методи навчання як сукупність прийомів та способів навчаючої взаємодії викладача та студентів ґрунтуються на різноманітних методах людського пошуку істини і пізнавального спілкування. За словами видатного угорського вченого-математика, педагога, популяризатора науки Д. Пойя, кількість існуючих методів збігається з кількістю працюючих педагогів [7]. Методично розкріпачений викладач рішуче спирається на прийоми та способи повсякденного спілкування, імпровізує, педагогічно переосмислює їх та перетворює в оригінальну та ефективну методичну систему залучення студентів до пізнавального спілкування. Для створення позитивного настрою, ситуації успіху, забезпечення відчуття рівності серед рівних, надання можливості кожному вільно висловлювати свою думку і вислухати свого опонента варто використовувати інтерактивні технології навчання.

Існує ефективний метод підвищення активності творчого, критичного мислення студентів. Він полягає в скороченні годин лекцій за рахунок збільшення часу, відведеного на лекції – семінари, консультації, оскільки саме ця форма навчання акцентує увагу на діалог. Біда в тому, що студент звикає

отримувати знання пасивно і без зворотного зв'язку, з вуст лектора і сторінок підручника. Не маючи навичок самостійної роботи з книгою, навичок самостійного мислення, досвіду участі в диспутах, не маючи логічної культури, студенти часто не вміють висловлювати свої думки. На лекції переважна частина аудиторії не має часу на обдумування і розуміння, слухачі лише записують. На лекції не можуть бути враховані індивідуальні відмінності студентів, – для одних лекція важка, для інших елементарна. І щоб зробити лекцію більш ефективною необхідно перетворити її в бесіду, і тоді за участю студентів і порівнянні різних точок зору прямо в аудиторії «народжується істина», і студент стає співучасником цього процесу. В результаті – матеріал засвоєний, а знання стає внутрішнім особистісним переконанням і аргументом в бесідах і суперечках.

Якщо людину хочуть навчити вчитися, її треба навчити питати: Як? Чому? В чому причина? Питання не виникає без інтересу, а навчання без інтересу мертво. В основу системи навчання необхідно покласти самостійну роботу студента, забезпечивши його необхідною кількістю консультацій і практичних занять. Зрозуміло, що далеко не всім викладачам дано вести сократівську бесіду, а семінар перетворювати в школу наукового мислення. Та не у всякій аудиторії це можна зробити. Потрібно лише показувати студентам книги, які стосуються теми, давати індивідуальні завдання, доручати підібрати літературу по заданій темі, допомагати порадою в підготовці виступу або реферату.

Сумний факт, але дуже часто семінарські заняття з філософії в ВНЗ дотепер проводяться питально-відповідним методом по темі лекції, а то і просто за принципом – «поговоримо на тему». Подібні семінари в кращому випадку є додатком до лекцій. Інший характер носять семінарські заняття з питань, поставлених самими студентами. Їм дається література, вони готуються і проводять семінар, після чого викладач читає лекцію на цю ж тему і проводиться ще один семінар. Різні автори мають різні думки, на семінарі

виникає дискусія, і виходить результативно. Бо семінар – це школа наукового мислення, а не школярське повторення пройденого матеріалу.

Звичайно, в цьому випадку найбільш продуктивними стануть інтерактивні методи навчання, тому що достовірність будь-якого знання більшою мірою може бути підтверджена через діалог, який має на увазі участь двох (і більше) мислячих людей. Наприклад, студенти технічних спеціальностей часто цікавляться проблемами руху, простору і часу, концепціями «детермінізму-індетермінізму», «буття в можливості» (інакше кажучи, віртуальними світами). Для творчого підходу до такого роду інформації корисно влаштувати диспут на тему: як ці проблеми вирішувалися класичної механікою, теорією відносності, квантовою механікою. При цьому можна запропонувати студентам розділитися на групи, кожна з яких буде представляти певний напрямок у фізиці.

Робота над проблемою може бути опанована в формі «мозкового штурму», рольових ігор, кейс-методу. Кейс-метод – це техніка навчання, що використовує опис реальних економічних, соціальних, побутових чи інших проблемних ситуацій (від англ. *Case* – «випадок»). При роботі з кейсом студенти здійснюють пошук, аналіз додаткової інформації з різних галузей знань, в тому числі пов'язаних з майбутньою професією. Суть цього прийому полягає в тому, що студентам пропонується осмислити реальну життєву ситуацію, опис якої відображає не тільки якусь практичну проблему, а й актуалізує певний комплекс знань, який необхідно засвоїти при вирішенні даної проблеми.

При цьому сама проблема, як і будь-яка філософська проблема, не має однозначних рішень. Такий кейс одночасно є і завданням, і джерелом інформації для усвідомлення варіантів вибору тієї чи іншої філософської позиції. Наприклад, студенти гуманітарного факультету люблять користуватися даним методом при вивченні екзистенціальних проблем любові, самотності, проблем вибору цінностей, соціальної проблематики історичної зумовленості, спільності людей або епістемологічних проблем мови і процесу пізнання.

Дуже добре пізнавальне творчість студентів проявляє себе при роботі над проектами. Студентами ІКС ОНПУ, наприклад, неодноразово був апробований метод проектування навчальних ігор на філософську тему. Одна з останніх ігор, розроблених для вивчення гносеологічної проблематики на тему «Джерела достовірного знання» – це гра «Філософський батл між емпіриками і раціоналістами», що використовує правила гри класичних «хрестиків-нуликів». Тепер цю тему студенти мають можливість вивчати, граючи, не тільки в переносному, але і у прямому сенсі цього слова.

Слід також вводити факультативні курси з окремих розділів філософії або філософським питанням наук, що відповідають профілю ВНЗ: з фізики, математики, біології, техніки, медицини, освіти, економіки, права і т.д. На молодших курсах технічних вузів необхідно ввести обов'язковий курс логіки. У гуманітарних вузах логіку викладають. Чому ж людина, яка готується стати інженером, часто не знайома з логікою, з наукою, яка досліджує форми будь-якого продуктивного мислення. Парадоксально, але факт: людина, яка вчиться мислити, науку про форми мислення в багатьох вузах якраз і не вивчає.

Якщо якомога більше розставляти акценти на тому, що потрібно студентам і тому, що відноситься до їх спеціалізації, тоді будь-які філософські системи накладатимуться на схильності студента, а отримані знання не стануть «випарюватися» відразу після складання іспиту, а зможуть бути корисними студентові в ухваленні професійних і життєвих рішень. Викладач філософії повинен викладати те, що він добре знає і що він може яскраво передати. Не має значення, буде це етика або онтологія, естетика або методологія.

З цього витікає, що було б прийнятніше, щоб у ВНЗ філософія читалася не по стандартних міністерських програмах, а по кафедральних або індивідуальних програмах викладачів, які враховували б індивідуальність самого викладача, його наукові інтереси, знання іноземних мов. В цьому випадку на кафедрі виникала б життєздатна конкуренція у сфері боротьби за першу і найважливішу посилку будь-якого знання – спонукання інтересу студента до предмету. А студент, в свою чергу, мав би можливість вибрати той

курс філософії, який якнайповніше відповідав би його індивідуальним схильностям, і проблематика якого була б йому максимально цікава.

Творче, критичне мислення розвивається і вдосконалюється в процесі розвитку комунікативної компетенції. Книги, лекції, спілкування, Інтернет – основні елементи навчального середовища. Важливий хороший підбір джерел інформації з того достатку, яке є і в Інтернеті і в бібліотеці. Тільки потрібно вміти вибирати. Хороших джерел багато, але і серед них потрібно порівнювати різні позиції щоб виробляти свою. Розвиток комунікативної компетенції зокрема має на увазі володіння різними способами взаємодії з оточуючими і віддаленими людьми і подіями; вміння висловлювати свої думки в ситуаціях міжкультурного спілкування, в режимі діалогу культур, використовувати для цього знання іноземної мови.

Тому нарешті, чом би проблему формального підходу до навчання, залишену нам в «спадщину» недоліками попередньої системи освіти, не спробувати вирішити таким чином. За опитуваннями студентської аудиторії можна зробити висновок, що найбільший інтерес більшості студентів поширюється не на певний курс філософії в цілому, і навіть не на окремі теми курсу, а на конкретні питання курсу. Крім того, більшість студентів бажали б мати додаткову, «живу» практику у вивченні тієї або іншої іноземної мови. Чому б у зв'язку з цим разом з обов'язковим курсом основ філософського знання, запропонованим міністерством (або рекомендованим кафедрою) не пропонувати на вибір студентів, як альтернативний, курс філософії, що читається на різних іноземних мовах.

Теми цього курсу не обов'язково повинні дублювати основний курс, а можливо варіюватися залежно від спеціалізації і в цілому інтересів студентів, тобто мати прикладний характер. Ці курси можуть проводитися у вигляді семінарського заняття або будь якого виду інтерактивного навчання і, можливо навіть, на комерційних началах.

Як показали результати опитування студентів енергетичного інституту і інститутів радіоелектроніки і телекомунікації комп'ютерних систем ОНПУ,

найбільший інтерес у цієї аудиторії викликають теми, що стосуються проблем інформаційно-технічного світу і медіа філософії, зокрема такі як:

1. Problems of informational society.
2. Futurology about society of «the third wave».
3. A state and prospects of in formalization in Ukraine.
4. Social and psychological problems of computer revolution.
5. Modernization of the economic relations: changes of the concept «work» and «capital».
6. A self-identification problem in virtual reality.
7. Photo as way of communication.
8. Colorable reality of cinema.
9. Ringtone as new hardware condition of music.
10. Virtual communication: phenomenon of alternative language.

Популярністю з опитуваної категорії студентів користуються також питання функціонування штучного інтелекту:

12. Main paradigms of artificial intelligence.
13. Gnoseological problems of the theory of artificial intelligence.
14. Intellectual systems.
15. Philosophical problems of society Hi-Tech.
16. Social networks and network games.

Не менш цікаві студентському колу вікової категорії від 18-21 року і філософсько-антропологічні проблеми, пов'язані з розумінням, комунікацією, аксіологічними філософськими концепціями:

17. Consciousness, language and problems of communication.
18. Language and thinking, consent or contradiction?
19. Humanism and utilitarianism. what's right?
20. Machiavelli, tyrant or realist?
21. Freedom and necessity as philosophical categories of human life.

Даний блок проблем міг би читатися єдиним курсом або окремо, на іноземній або рідній мові. Після кожного заняття студенту бажано б було заповнити таблицю:

We know	We don't know about it	We want to know about it
----------------	-------------------------------	---------------------------------

Однак проблеми найчастіше виникають на етапі організації читання цих курсів, і пов'язані вони, головним чином, з технічним оснащенням і методичним забезпеченням курсів. В цьому випадку більшою мірою важливий чинник часу і терпіння.

На закінчення приведемо одно чудове висловлювання видатного ученого І.А. Зюзюна, який став фундатором нового напрямку педагогічної науки й наукової школи з проблем педагогічної майстерності. Така модель розвитку педагогічної майстерності в творчому сенсі досі не має аналогів у світі: «Педагог – це «той, хто веде дитину за руку» в перекладі з давньогрецької, а педагогіка – наука про майстерність ведення за руку. В Україні впроваджено педагогіку освіти і виховання людини. Ми пишемо про дидактику, методику, методологію, а я питаю: «А де ж учитель і учень?!» Ми говоримо в цілому про освіту, та не розділяємо понять «неповторний учитель» та «ексклюзивний учень»... Наша педагогіка досліджує освіту і виховання. І ніхто з майбутніх учителів цієї педагогіки слухати не хоче, по побудована вона тільки на словесному відтворенні. Не скажи, а покажи, як треба бути творчим! Оце головне» [8]. Ясно, що безумовно педагогіка – це галузь, яка має бути в душі кожної людини.

Мета її не тільки формувати в учнів знання, вміння, навички, а й допомогти кожній дитині сформуватися як творчій особистості, розвинути бажання і прагнення в подоланні життєвих труднощів, вміння правильно оцінювати свої вчинки, результати своєї праці.

Список використаної літератури:

1. Что нового несет Закон Украины «О высшем образовании» от 01.07.2014 года?

http://www.prostopravo.com.ua/semya/stati/chto_novogo_neset_zakon_ukrainy_o_vysshem_obrazovanii_ot_01_07_2014_goda.

2. *Маліновська І.В.* Універсалізація термінології ХХІ століття: особливості вербалізації концептів у просторі англomовного дискурсу //Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. – Київ: Логос, 2007. – Вип. 2. – С.189-199.;

3. *Деррида Ж.* Есть ли у философии свой язык? – К.: «Гельветика», 2015, – 198 с.;

4. *Янушевич І.А.* Англійська мова як виразний засіб рефлексії в філософському дискурсі // Δόξα / Докса.– 2016. – Вип. 2 (26).– С. 133-143.

5. *Убогая Н.В.* Развитие творческих способностей школьников в процессе обучения английскому языку /<http://www.dissercat.com/content/razvitie-tvorcheskikh-sposobnostei-shkolnikov-v-protssesse-obucheniya-angliiskomu-yazyku>;

6. *Лысенко А.А.* Творческая деятельность учащихся в процессе изучения иностранного языка // Студенческая наука ХХІ века : материалы XII Междунар. студенч. науч.-практ. конф. (Чебоксары, 25 янв. 2017 г.) / редкол.: О.Н. Широков [и др.] – Чебоксары: ЦНС «Интерактив плюс», 2017. – № 1 (12). – С. 104-108.

7. Педагогічна майстерність: Підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; За ред. І. А. Зязюна. – К.: Вища шк., 1997. – 349 с

8. *Семенова А.В.* Основи психології і педагогіки / Навч. посібник під редакцією А.В. Семенової – Київ: Знання, 2005. – 341с.

9. *Фокин Ю.Г.* Преподавание и воспитание в высшей школе: Методология, цели и содержание, творчество / Учебное пособие для студентов высших учебных заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2002. – 132с.

10. *Петренко М.А.* Педагогическая интеракция как средство формирования эмоционального интеллекта в высшем образовании // Известия

Южного федерального университета. Педагогические науки. – 2016. – №4. – С. 81–87.

11. *Пойа Д.* Как решать задачу./ Д. Пойа // Пособие для учителей / Пер. с англ. – М.: Госучпедгиз, 1959. — 208 с.

12. Урядовий кур'єр. 26 лютого 2018 р. // <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/ivan-zyazyun-ne-skazhi-pokazhi-yak-treba-butivtor/>.